

*Гришина К.О., ст.гр. ФК-11-1
Науковий керівник:
ст.викладач кафедри ЕАіФ Семенихіна О.І.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

ЧИННИКИ НЕДОСТАТНЬОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Вугільна промисловість є однією з базових галузей національної економіки, від сталої роботи якої значною мірою залежить ефективність роботи теплової енергетики, комунального господарства, металургійної промисловості. Проте, через недостатні інвестиції у минулому вугільна промисловість України має дуже зношений шахтний фонд, а його старіння призвело до формування негативного балансу виробничих потужностей.

Динаміка основних показників стану державного сектору вугільної промисловості показує, що кризовий стан в галузі посилюється. Майже 96% шахт більше 20 років працюють без оновлення. Через повільну реструктуризацію галузі в експлуатації знаходиться значна кількість дрібних та середніх збиткових неперспективних шахт. Загрозливих масштабів набув знос активної частини промислово-виробничих фондів. Із семи тисяч одиниць основного стаціонарного устаткування дві третини цілком відпрацювали свій нормативний термін експлуатації і потребують негайної заміни [1].

Такий стан вугільної галузі на думку Міністерства енергетики пояснюється взаємодією протягом досить тривалого часу цілої низки чинників, які за своєю природою мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер.

На нашу думку, до об'єктивних чинників належить тільки те, що з кожним разом ускладнюються гірничо-геологічні умови видобутку вугілля.

Суб'єктивні чинники пов'язані з постійними структурними перетвореннями в галузі, які не завжди є достатньо обґрунтованими, низьким рівнем менеджменту шахт і розрізів, відсутністю реальних, забезпечених необхідним фінансуванням

програм розвитку галузі та необхідного законодавчого забезпечення її функціонування.

На нашу думку, існують ще об'єктивно - суб'єктивні фактори, які можна вирішити низкою реформ. До цих факторів можемо віднести : неефективне використання вугледобувними підприємствами державної підтримки, низький технічний рівень вуглевидобувних та вуглепереробних підприємств, значний ступінь фізичного та морального зносу основних фондів галузі, відсутність альтернативних робочих місць у вугільних регіонах, містоутворюючий статус багатьох вуглевидобувних підприємств

Однією з визначальних причин незадовільного стану вугледобувних підприємств є відсутність системного підходу до реалізації державної політики у вугільній промисловості. Намагання вирішити питання, пов'язані із зменшенням обсягів вуглевидобутку, збитковістю державних вугледобувних підприємств, низьким технологічним рівнем виробництва, нестачею інвестиційних коштів, без розв'язання первинних проблем, до яких належать відсутність ефективного власника, невідповідність динаміки цін на вугільну продукцію та продукцію, що використовується у вугільному виробництві, а також нестача необхідного обсягу інвестицій, до цього часу унеможливило подолання кризового стану галузі.

Необхідно зробити низку комплексних заходів щодо реформування та розвитку галузі, такі як:

- формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні;
- удосконалення механізмів збуту та ціноутворення;
- досягнення беззбитковості підприємств галузі;
- приватизації життєздатних підприємств галузі та закриття безнадійно збиткових шахт;
- зменшення енергоємності видобутку вугілля;
- зменшення втрат паливно-енергетичних ресурсів при видобуванні вугілля.

Список літератури:

1. http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/uk/publish/article?art_id=196451&cat_id=194359